

Jézus tanításából tudjuk, hogy az ő „úr”-fogalma tökéletesen ellentétes az evilági ország úr fogalmával szemben. Az Isten Országában az úr nem uralkodik, hanem szolgál. „... aki első akar lenni, legyen mindenkinek a cselédje.” (Mk 10, 44) Ha Jézus a mi urunk és mi a szolgálói vagyunk, akkor a szolgálatban kell őt követnünk. Hogyan tudunk szolgálni? Jézus számos útmutatást adott erre. Életre szóló feladat megtalálni a magam szolgálati területét és azon dolgozni, életre szóló feladat elnyerni a Jézus küldötte „rangot”, akiről így beszél ebben az evangéliumi részben: „*Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be...*”

Ki az ő küldötte? Nem jelzi jelvény, egyenruha, tisztség, nem jelzi bőrszín, nemzetiség, sőt megkockáztatom, talán még vallási hovatartozás sem feltétlenül. Ahogyan ő sem királyi, vagy egyházi méltóságként jött közénk, valószínűleg az ő küldötteit sem a világi és egyházi hatalmasságok között kell keresni. Viszont attól, hogy valaki kicsi, szegény, esetleg még üldözött is, nem biztos, hogy automatikusan Jézus küldötte. Talán még attól sem automatikusan, ha megkapta az egyházi rend szentségét. A küldött valószínűleg szelíd és alázatos, mint a mestere. Nem nézi le gőgös megvetéssel a más úton járókat, de nem is áll be közéjük az „én nem ítélek meg senkit ...” kezdetű álszent hamisság mögé bújva, hanem megkülönbözteti a jót és a rosszat, azaz értékítéletet hoz.

A sort Te magad folytasd testvérem, milyen jellemzői lehetnek Jézus küldöttének? Ismersz-e olyan embert, akire ráillenek, tudsz-e tőle tanulni, példát venni?

Balogh Laci, Debrecen